

[Ibsen.]

først og fremmest at faa sit eget Hus. Naar Statsradiofonien nu giver en Leje i Axelborg af 105 000 Kr. og faar en Leje af det kongelige Teater for den Talescene, der bliver indrettet for den, paa 100 000 Kr., saa bliver det i alt 205 000 Kr. aarlig, og Bygningen med Grunden er jo beregnet til i alt at skulle koste 2 450 000 Kr. Disse 205 000 Kr., der her bliver Tale om, vil kunne strække til ikke alene til Skatter og Forrentning, men ogsaa til Amortisation, saaledes at naar de 15 Aar er forbi, da Lejemaalet med det kongelige Teater eventuelt kan høre op, kan Radiofonien med Lethed overkomme at overtage det hele selv, og den kan ogsaa bo billigere, ja der kan være Tale om, at den kan komme til at bo helt frit, hvis den senere kan leje Teatret heldigt ud, dersom det kongelige Teater ikke vil leje det mere. Det kan maaske anvendes til Musiklokale, maaske til andre Ting, det vil Fremtiden vise.

Men ogsaa i Øjeblikket vil Statsradiofonien have Nytte af dette; det Teater der bliver lavet, vil jo kunne benyttes til de Koncerter, som Statsradiofonien giver. Det er nu saaledes, at Statsradiofonien foranstalter tre store Koncerter for sig selv, foruden at den foranstalter en Række Koncerter sammen med andre, og til det maa den leje ret dyre Lokaler ude i Byen. Disse vil nu kunne spares, idet Radiofonien en Gang om Ugen har Brugsret til denne Scene.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen spurgte, hvorledes Lejeforholdene saa skulde ordnes mellem Teatret og Radiofonien for denne Gang om Ugen, hvor Radiofonien altsaa har denne Scene. Det ved jeg ikke, men det faar vi maaske oplyst. Jeg skulde dog tro, at Radiofonien ikke opfører Koncerter en Gang om Ugen, men at den kommer til at benytte denne Scene i en noget mindre Grad. En saadan Række Koncerter vilde dog vist være temmelig dyre for Radiofonien at faa lavet.

Naar Radiofonien selv er Bygherre, vil den kunne indrette Lokalerne efter de Erfaringer, man har gjort rundt omkring andre Steder med Hensyn til Akustik og andre Ting, og ikke mindst efter de Erfaringer, den kan gøre i de Lokaler, den faar i Axelborg. For den første Betingelse for, at Programmerne kan blive forbedret og Udsendelserne saa gode som muligt og til størst mulig Glæde for Lytterne, er, at man faar flere og bedre og større Lokaler. De nuværende Lokaler er, som sagt, alt for smaa, paa Axelborg vil man faa 3 Gange saa stor Gulvflade, som man har i Øjeblikket,

og Gulvfladen i den Bygning, som Radiofonien nu skal opføre, vil sikkert blive lige saa stor, som den er paa Axelborg.

En foregaaende æret Taler har omtalt nogle af de Ophævelser, Lytterne gør, fordi de mener, de ikke faar Ydelser nok for deres Penge. De klager, som jeg før gjorde opmærksom paa, over, at der ødsles med dyr Husleje, og at Udsendelserne fra det kongelige Teater ikke har Interesse nok, dem har de ikke Glæde af, og de er for dyre. Ja, de klager over Udsendelserne i al Almindelighed ogsaa. Een Lytter vil have det paa en Façon, en anden paa en anden Façon — Smagen er jo forskellig, den kan der ikke diskuteres om —, og hvad der interesserer den ene, morer maaske ikke den anden.

Men naar der nu stadig tales om Lytternes Penge, vil jeg dog gøre opmærksom paa en Ting her. Licensafgiften tilhører Statsradiofonien og skal af Radioraadet benyttes til Radiospredning, men de enkelte Lyttere har ingen Ret til at blande sig i Ledelsen af Radiofonien, de kan aldeles ikke med Indbetalingen af de 10 Kr. gøre Vrøvl om alt muligt mellem Himmel og Jord og faa fuldstændig Medbestemmelsesret om, hvordan alt skal ordnes der. Det var akkurat, som om en Mand, der køber en Billet til det kongelige Teater til 10 Kr. en Gang, vilde have Medbestemmelsesret med Hensyn til, hvordan hele Teatrets Ledelse og Ordning skal være.

Lytterne betaler dog egentlig kun deres 10 Kr. for at have Ret til at have et Modtagerapparat. I flere Lande, f. Eks. Belgien, indkasserer Staten hele Licensafgiften uden at give Lytterne Spor af Ækvivalent i nogen Retning, hvis de saa vil have noget, maa de betale det ekstra; Danmark er vist det eneste Land, hvor Licensafgifterne ubeskaaret benyttes til Radiospredning. Men selv om nu Lytterne betragter sig som Abonenter og oven i Købet Abonenter med Aktionærrettigheder, maa man dog vistnok sige, at for et Abonnement paa under $\frac{1}{4}$ Øre i Timen kan man ikke stille alt for store Fordringer, saa jeg synes nok, at nogle af de Krav, som Lytterne stiller, skyder noget over Maalet.

Selvfølgelig er Radiofonien lavet til Glæde og Ære for Lytterne, men saa detaillerede Krav, som der kommer fra organiserede Lyttere visse Steder, synes mig, set paa Baggrund af, hvad der ydes og betales i dette Land, at være noget vel store. Hvis Folk her i dette Land gennemgaaende var lige saa nøjesende med de Beløb, som de betaler i Skat, som Lytterne er nøjesende med, hvordan de Penge anvendes,